

Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
Stalna služba u Garešnici
Garešnica, V. Nazora 22

Poslovni broj: Pn-117/2024-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru Stalna služba u Garešnici po sutkinji toga suda Dajani Gabud Jandoš kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja Ana Marije Oršić, OIB 35395407026, iz Palešnika 130, zastupane po odvjetnicima iz zajedničkog odvjetničkog ureda Bojan Doneski, Perica Medaković, Antonio Mihoci i Kristina Burcar Štargl, protiv tuženika Hrvatski lovački savez, OIB 28817560444, Ulica Vladimira Nazora 63, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Massimu Činić, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon zaključene javne i glavne rasprave 14. travnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, tužiteljice i zamjenika punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu i uručenje presude, sukladno čl. 335. Zakona o parničnom postupku, dana 25. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan u dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku HRVATSKI LOVAČKI SAVEZ, Zagreb, Vladimira Nazora 63, OIB: 28817560444, da tužiteljici ANA MARIJI ORŠIĆ iz Palešnika 130, OIB: 35395407026, isplati na ime naknade štete iznos od 3.566,53 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, počevši od dana 10.07.2024. pa do isplate, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 3.060,68 € zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude odnosno dana 25.05.2026. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope iz članka 29. st. 9. Zakona o obveznim odnosima za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U pravnoj stvari pobliže opisanoj u uvodnom dijelu ove odluke podnesena je tužba dan 06. rujna 2024.

2. U tužbi se navodi, da je 9. travnja 2024. godine oko 20,15 sati u mjestu Konačnica bb došlo do prometne nesreće na način, da je tužiteljica upravljala osobnim automobilom marke RENAULT CAPTUR, reg. oznake BJ 500-JE, krećući se kolnikom državne ceste D5 kroz nenaseljeni dio mjesta Konačnica iz smjera Daruvara u smjeru mjesta Veliki Zdenci, te je prilikom dolaska 1720 metara od prometnog znaka opasnosti "divljač na cesti" iz lijevog putnog jarka, uz koji se nalazi ribnjak vlasništvo "Ribnjačarstvo Končanica", iskočila divlja životinja - srna i došlo je do udara prednjeg lijevog dijela osobnog automobila tužiteljice u divlju životinju nakon čega je srna odbačena u lijevi putni jarak, kojom prilikom je na osobnom automobilu koji je vlasništvo tužiteljice nastala znatna materijalna šteta. Tužiteljica je, sukladno Izvidu štete sačinjenom od strane tuženika, izvršila popravak osobnog automobila kod ovlaštenog autolimara te je popravak platila 3.566,53 EUR. Tužiteljica se je obratila tuženiku radi mirnog rješenja spora, no do mirnog rješenja spora nije došlo. Podneskom od 24. travnja 2024. godine tuženik je izvijestio tužiteljicu, da joj na ime naknade štete priznaje iznos od 1.640,00 EUR, no nakon prigovora tužiteljice, tuženik je podneskom od 8. svibnja 2024. godine izvijestio tužiteljicu, da joj na ime naknade štete priznaje iznos od 1.990,00 EUR. U oba dopisa tuženika izričito je navedeno, da ako se tužiteljica odluči na naknadu štete po osnovi troškova popravka vozila u servisu, da popravak vozila mora biti izvršen u servisu u Republici Hrvatskoj u kojoj je i nastao štetni događaj, a da će se naknada štete utvrditi na osnovu računa popravka vozila koji mora biti sukladan Izvidu štete. Podneskom od 12. srpnja 2024. godine tužiteljica je tuženiku dostavila račun broj: 47/1/1 od 15. lipnja 2024. godine, koji je u pogledu popravka sukladan s Izvidom štete sačinjenom od strane tuženika i dokaz o uplati s pozivom, da joj tuženik izvrši isplatu naknade štete u iznosu od 3.566,53 EUR na njezin račun, no tuženik se na isto oglašio. Tužitelj stoga podnosi predmetnu tužbu kojom potražuje od tuženika isplatu naknade štete u iznosu od 3.566,53 EUR sa zakonskim zateznim kamata, time da zatezne kamate potražuje od dana 10.07.2024.

3. U odgovoru na tužbu tuženik osporava u cijelosti osnovu i visinu tužiteljeve tražbine. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacija, navodeći da tuženik nije lovo ovlaštenik područja na kojemu se dogodio štetni događaj, te se poziva na čl. 11. Zakona o lovstvu (NN: 99/18, 32/19 i 32/20); (dalje: ZL) i ističe da je istom odredbom zabranjeno ustanovljenje lovišta u naseljenom mjestu. Jedinica lokalne samouprave za naseljeno mjesto dužna je izraditi PZD – Program zaštite divljači. Posljedično,

jedinica lokalne samouprave za područje PZD-a ima status lovo ovlaštenika tj. prava i obveze lovo ovlaštenika. Prigovor promašene pasivne legitimacije ističe i s osnove, da bilo kakva ozlijeđena/uginula divljač koja bi se mogla dovesti u vezu s predmetnim štetnim događajem u lovištu tuženika - nije pronađena. Da bi se uopće moglo govoriti o eventualnoj odgovornosti za štetu tuženika kao lovo ovlaštenika, potrebno je prije svega dokazati da je šteta nastala naletom vozila na divljač. Nadalje ističe, da sve da je tuženik i lovo ovlaštenik na području gdje se predmetni štetni događaj dogodio, isti nije odgovoran u smislu članka 80. stavak 6. Zakona o lovstvu (NN: 99/18, 32/19 i 32/20), jer do predmetnog štetnog događaja/nastale štete nije došlo zbog provođenja lova od strane tuženika pa posljedično nema ni odgovornosti tuženika za nastalu štetu. Smatra da je Zakon o lovstvu *lex specialis* te njegove odredbe derogiraju primjenu odredaba Zakona o obveznim odnosima kao općeg propisa. Tuženik, opreza radi, ističe i kako je sukladno Zakonu o sigurnosti prometa na cestama, vozač dužan brzinu kretanja vozila prilagoditi osobinama i stanju ceste, vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta te gustoći prometa tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti, odnosno da može pravodobno postupiti prema prometnom pravilu ili znaku (čl. 51.). Budući je mjesto „naleta“ bilo označeno prometnim znakom opasnosti „divljač na cesti“ (Potvrda MUP-a, u spisu), to se ističe prigovor isključive, a podredno podijeljene odgovornosti vozača za predmetni štetni događaj. S tim u vezi, osoba ovlaštena upravljati predmetnom cestom sudionike prometa upozorava na povećanu opasnost postavljanjem prometnog znaka „divljač na cesti“ no, istovremeno ograničava brzinu kretanja na visokih 90 km/h, a što tuženik smatra da je u koliziji. Obzirom na izneseno, ističe se prigovor isključive odgovornosti osobe ovlaštene upravljati javnom cestom na kojoj se predmetni štetni događaj dogodio. Tuženik je predlagao odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

4. Tužitelj se na tuženikov odgovor na tužbu očitovao podneskom od 17.10.2024. kojim se usprotivio istaknutom prigovoru promašene pasivne legitimacije te se pozvao na činjenicu, da je na internetskim stranicama Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva izričito je navedeno, da se za štetne događaje nastale od 1. lipnja 2022. godine oštećenici mogu obratiti tuženiku, dok je na internetskim stranicama tuženika postavljena aplikacija *"Prijava štete kod naleta vozilom na divljač"*, te je na stranicama tuženika dostupna i uputa o prijavi štete koja je nastala u prometnoj nesreći u kojoj je sudjelovala divljač. Vezano za okolnost da šteta potječe od naleta na divljač, predloženo je vještačenje po Veterinarskom fakultetu izuzetog trag dlake sa prednjeg lijevog dijela (odbojnika) osobnog automobila tužiteljice prilikom očevida.

5. U postupku izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u dokumentaciju koju čine: potvrda PP Daruvar od 15.04.2024., preslika podneska/ Izvid štete od 24.4.2024.g. i 8.5.2024.g., preslika računa br. 47/1/1, preslika dokaza o uplati po računu br. 47/1/1, preslika podneska tužitelja upućenog tuženiku od 12.7.2024.g., e-mail korespondencija (list 5-19), ispis sa stranice Ministarstva poljoprivrede, fotografija aplikacije, uputa za prijavu štete (list 49-51). Izvršen je uvid u spis Policijske postaje Daruvar nastao povodom predmetnog štetnog događaj (list 65). Pročitano očitovanje Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva od 09.05.2025., vezano za štetne događaje naleta vozila na divljač (list 66). Saslušan je svjedok Tomislav Oršić te tužiteljica kao stranka (list 69-71). Pročitani nalaz i mišljenje prometnog vještaka Maria

Pažin te njegovo pisano očitovanje na prigovor tuženika (list 83-88, 124), te nalaz i mišljenje Veterinarskog fakulteta u Zagrebu (list 99-109).

6. Na temelju provedenih dokaza i njima utvrđenog činjeničnog stanja sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim, te odlučio kao u izreci odluke.

7. Među strankama nije bilo sporno, da se dana 09.04.2024. dogodio štetni događaj u mjestu Končanica bb, u kojemu je nastupila šteta na vozilu tužiteljice. Međutim sporno je bilo, je li vozilo tužiteljice naletjelo na divljač, je li tuženik pasivno legitimiran, je li na strani tužiteljice postojao doprinos u nastanku štetnog događaja i visini štete, obzirom na brzinu kretanja vozilom u trenutku nastanka štetnog događaja, kao i visina štete.

8. Iz spisa Policijske postaje Daruvar, te Potvrde od 15.04.2024. o prometnom događaju od 09.04.2024., proizlazi, da se dana 09.04.2024. u mjestu Končanica bb, dogodio prometni događaj na cesti u kojoj je sudjelovalo osobno vozilo tužiteljice kojim je ista upravljala, dok se s njom kao putnik prevezio Tomislav Oršić, tako da je na državnoj cesti D5 na nenaseljenom dijelu, 1720 m od prometnog znaka opasnosti "divljač na cesti" iz smjera Daruvara prema Velikim Zdencima, gdje je ograničenje brzine 90 km/h, došlo do udara prednjeg lijevog dijela osobnog automobila tužiteljice registarske oznake BJ 500-JE u divlju životinju-srnu, koja je iskočila iz lijevog putnog jarka uz koji se nalazi ribnjak. Iz iskaza saslušanog svjedoka Tomislava Oršić i tužiteljice proizlazi, da je pred osobno vozilo tužiteljice istrčala iz lijevog putnog jarka srna, a tužiteljica se kretala osobnim vozilom brzinom od oko 80 km/h. Nakon nesreće srnu su tužiteljica i svjedok Tomislav Oršić vidjeli u odvodnom kanalu, jer je bila uginula, međutim dok je stigla osoba koja je trebala obaviti očevid i fotografiranje, divljači više nije bilo u odvodnom kanalu, a ribočuvar je rekao, da je ispuštao vodu iz ribnjaka i da je moguće da je voda odvušla divljač dalje. Prilikom očevida sa vozila tužiteljice izuzeta je dlaka, te je u svezi iste provedeno biološko vještačenje po Veterinarskom fakultetu u Zagrebu, a iz nalaza i mišljenje proizlazi da ista odgovara srni (list 10). Na navedeni nalaz i mišljenje stranke nisu imale primjedbi, pa dovodeći isto u svezu sa iskazima svjedoka Tomislava Oršić i tužiteljice, sud cijeni utvrđenim, da je u štetnom događaju od 09.04.2024. došlo do naleta vozila tužiteljice na divljač-srnu, onako kako su i iskazali tužiteljica i svjedok Tomislav Oršić.

9. Iz provedenog prometnog vještačenja sudskom vještaku Mariu Pažin (list 83-88, 124) proizlazi, da se tužiteljica u trenutku naleta na divljač kretala brzinom od oko 90 km/h, time da brzina nije bila veća od 90 km/h, jer bi oštećenja na vozilu bila veća. Brzina kretanja vozila prije naleta jednak je naletnoj brzini, jer se nezgoda dogodila u noćnim uvjetima vožnje, pa je reakcija vozača i vozila na kočenje 1,00 sec. Vozačica je imala na raspolaganju 0,59 sekunde tako da se ne može očekivati reakcija kočenjem prije naleta. Da se vozilo kretalo brzinom 37,87 km/h i svakom manjom brzinom od te, sudar bi bio izbjegnut. Dakle, iz navedenog proizlazi da na strani tužiteljice nije postojao doprinos u nastanku štetnog događaja, jer se ista kretala dopuštenom brzinom kretanja na dijelu ceste gdje je došlo do štetnog događaja, te ista nije imala mogućnosti izbjeći nalet na divljač, osim da se kretala brzinom od 37,87 km/h ili manjom, a što nije bilo realno za očekivati, obzirom je ograničenje brzine bilo na 90 km/h, a cesta suha. Visina štete koju je pretrpjela tužiteljica na vozilu po nalazu i mišljenju prometnog vještaka iznosi 3.566,53 €. Na procijenjenu visinu štete po

sudskom vještaku stanke nisu imale primjedbi, no tuženik je imao primjedbnu na nalaz prometnog vještaka, u kojemu isti navodi da se dogodio nalet na divljač te brzini kretanja vozila tužiteljice procijenjenoj po vještaku. Sudski vještak je na sve prigovore tuženika odgovorio pisanim očitovanjem, a na glavnoj raspravi na koju je pozvan, tuženik nije imao dodatnih pitanja, te je sud već ranije izložen nalaz i mišljenje u cijelosti prihvatio, jer isti zajedno s nalazom i mišljenjem Veterinarskog fakulteta, te iskazima tužiteljice i svjedoka Tomislava Oršić čini logičnu cjelinu.

10. Iz očitovanja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Republike Hrvatske od 09.05.2025. (list 66), proizlazi da je to Ministarstvo donijelo Odluku o izravnoj dodijeli sredstava namijenjenih za financiranje šteta od divljači na vozilima (KLASA: 323-01/22-01/80, URBROJ: 525-10/609-22-2 od 31. svibnja 2022.; KLASA: 323-01/22-01/80, URBROJ: 525-10/609-24-41 od 25. studenog 2024.; KLASA: 32301/24-01/128, URBROJ: 525-10/609-24-1 od 31. prosinca 2024.; KLASA: 323-01/24-01/128, URBROJ: 525-10/609-25-5 od 18. ožujka 2025.). Na temelju te Odluke, Ministarstvo je s Hrvatskim lovačkim savezom sklopilo Ugovor o izravnoj dodjeli financijskih sredstava namijenjenih za financiranje šteta od divljači na vozilima (KLASA: 323-01/22-01/80, URBROJ: 525-10/609-22-3 od 31. svibnja 2022., KLASA: 323-01/22-01/80, URBROJ: 525-10/609-24-42 od 4. prosinca 2024.; KLASA: 32301/24-01/128, URBROJ: 525-10/609-24-2 od 17. siječnja 2025.; KLASA: 323-01/24-01/128, URBROJ: 525-10/609-25-6 od 8. travnja 2025.). U skladu s odredbama Ugovora, Ministarstvo doznačuje Hrvatskom lovačkom savezu jednom mjesečno sredstva namijenjena za isplatu naknade štete i troškova obrade štete nastalih od naleta vozila na divljač. Postupak prijave štete koja je nastala u prometnoj nesreći u kojoj je sudjelovala divljač objavljen je na mrežnoj stranici Hrvatskog lovačkog saveza, a prijavu štetu moguće je obaviti putem online obrasca (<https://dekra-hlsportal.povverappsportals.com/hr-HR/Customer-Notice/>) ili ispunjavanjem obrasca Prijava štete koji se dostavlja poštom na adresu Hrvatskog lovačkog saveza. Upravo sukladno navedenom, tužiteljica se po uputi osobe koja je bila predstavnik lovačkog društva i došla na lice mjesta, i obratila tuženiku, te je od strane tuženika izvršena i procjena štete, što sve proizlazi i iz dokumentacije dostavljene po tužiteljici (list 6-10), te je tužiteljica sa istima i vodila e-mail korespondenciju (list 15-17) vezano za isplatu naknade štete po predmetnom štetnom događaju. Posljednji podnesak koji je tužiteljica uputila tuženiku vezano za isplatu naknade štete bio je podnesak od 12.07.2024., kojim istoga poziva na isplatu iznosa naknade štete od 3.566,53 i istome prilaže račun broj: 47/1/1 od 15.06.2024. i dokaz o uplati istoga od 08.07.2024., sve sukladno pozivu tuženika od 08.05.2024. Stoga, nije osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije istaknut po tuženiku, pozivanjem na to da isti nije lovo ovlaštenik na području na kojemu se dogodio štetni događaj (nenaseljeni dio državne ceste D5 na, 1720 m od prometnog znaka opasnosti "divljač na cesti" iz smjera Daruvara prema Velikim Zdencima).

11. Člankom 80. st. 6. Zakona o lovstvu (NN 99/18, 32/19, 32/20 i 129/24), propisano je, da za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara: vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, lovo

ovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta, ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

12. Odgovornost za štetu propisana je također i općim pravilima obveznog prava te je tako odredbom članka 1045. Zakona o obveznim odnosima određeno da tko drugome prouzroči štetu, dužan ju je naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok je st. 2. istog članka propisano, da se predmnijeva obična nepažnja. Za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu, sukladno st. 3., odgovara se bez obzira na krivnju time da je st. 4. propisano da se za štetu bez obzira na krivnju odgovara i u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

13. Sukladno članku 1063. Zakona o obveznim odnosima, propisano je da šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete.

14. Nadalje, temeljem odredbe članka 1064. Zakona o obveznim odnosima propisano je, da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.

15. S obzirom na prethodno navedene zakonske odredbe, napose odredbe Zakona o obveznim odnosima, te dovodeći ih u svezu sa Odlukom o izravnoj dodijeli sredstava namijenjenih za financiranje šteta od divljači na vozilima, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Republike Hrvatske pobliže navedene u toč. 10. ovoga obrazloženja, nije osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije istaknut po tuženiku, odnosno da isti ne bi bio odgovoran za isplatu utužene naknade štete koja je u uzročno-posljedičnoj svezi sa naletom na divljač-srnu. Tuženiku se vrše uplate jednom mjesečno sredstava namijenjenih za isplatu naknade štete i troškova obrade štete nastalih od naleta vozila na divljač iz državnog proračuna od strane Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Republike Hrvatske, te isto nije izričito namijenjeno samo sa lovišta čiji bi bio lovo ovlaštenih tuženik, jer isto ne proizlazi iz očitovanja nadležnost Ministarstva od 09.05.2025. (list 66), već se odnosi na sve štete nastale naletom vozila na divljač, time da svakako prethodno treba utvrditi u smislu odredbi Zakona o obveznim odnosima, potječe li šteta od divljači i postoji li doprinos ili isključiva odgovornost za nalet na divljač vozača vozila. Uostalom upravo je tuženik i vršio izvid i procjenu štete po prijavi tužiteljice te sa istom vodio putem e-maila korespondenciju vezano za štetni događaj te nije otklanjao svoju odgovornost za isplatu naknade štete, sve do podnošenja tužbe, kada je prvi puta istaknuo navedeni prigovor. Stoga, kako je u ovome predmetu utvrđeno da šteta potječe od naleta vozila na divljač-srnu, a da nema isključive odgovornosti niti doprinosa tužiteljice u nastanku štetnog događaja, to je tuženik obavezan tužiteljici naknaditi pretrpljenu štetu na vozilu u utvrđenoj visini od 3.566,53 €. Na navedeni iznos naknade štete tužiteljici pripadaju i zakonske zatezne kamate u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, i čl. 1086. Zakona o obveznim odnosima. Obzirom je tužiteljica platila trošak popravka oštećenog vozila na dan 09.07.2024. upravo u iznosu od 3.566,53 €, u kojem iznosu je i utvrđena visina štete, to istoj pripadaju zakonske zatezne kamate od 10.07.2024., kako se i potražuje.

16. Budući je tužiteljica u cijelosti uspjela u predmetnom postupku ima pravo na naknadu parničnih troškova temeljem čl. članka 154. st. 1. u svezi čl. 155. Zakona o parničnom postupku. Tužitelj je u smislu čl. 155. Zakona o parničnom postupku, Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika, te Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi, u predmetnom postupku imao opravdane parnične troškove, sukladno vrijednosti predmeta spora, koji se odnose na naknadu troškova zastupanja po odvjetniku, a koje je sud priznao i to nagrade za: sastav tužbe u iznosu od 200,00 €, za obrazložene podneske od 17.10.24., 03.11.2025. i 28.11.2025. u iznosu od 200,00 € po podnesku, za zastupanje na 4 raspravna ročišta i to za svako u iznosu od 200,00 €. Na priznate nagrade obračunati PDV od 25 % iznosi 400,00 €. Opravdan trošak tužitelja je i trošak prometno-tehničkog vještačenja (472,50 €) i biološkog vještačenja (465,00 €) koji je prethodno snosio tužitelj u iznosu od 937,50 €, te trošak pristojbi na tužbu u iznosu od 41,06 € i presudu u iznosu od 82,12 €. Dakle, ukupni, potrebni i opravdani troškovi tužitelja iznose 3.060,68 € te ih je tuženik dužan naknaditi tužitelju, sve kako je odlučeno u toč. II. izreke ove odluke, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama budući je tužitelj postavio zahtjev sukladno čl. 151. st. 3. Zakona o parničnom postupku.

17. Tuženik nije uspio u predmetnoj parnici, pa niti nema pravo na naknadu parničnih troškova.

18. Obzirom na izloženo, presuđeno je kao u izreci

U Garešnici 25. svibnja 2026. godine

S U T K I N J A:

Dajana Gabud Jandoš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od uručjenja otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda.

DOSTAVITI:

- Tužitelju po punomoćniku, odvjetniku Bojanu Doneski
- Tuženiku po punomoćniku, Odvjetniku Massimu Činić, Zagreb

Broj zapisa: **9-30888-8306d**

Kontrolni broj: **0b82f-412ba-5a81e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.